

Kiskoru által kötött ingatlan vagyónátruházási szerződés alapján illeték nem róható ki, ha a szerződést a gyámhatóság nem hagyta jóvá. (Közigazgatási Bíróság 2009/1927. sz.) A T. városi árvaszéknek határozatával igazolva van, hogy a panaszló 1921-ben, amely évben P. Józsefnével a t.-i . . . számú telekkönyvi betétben felvett ingatlanok megvétele iránt szerződött, még kiskoru volt és csak 1922. július 22-én nagykorúsított, — ennél fogva a szerződés az 1877:XX. t.-c. 113. §-a értelmében csak a gyámhatóság jóváhagyásával válhatott volna érvényessé. A jóváhagyás azonban nem történt meg. A bíróság is bizonyítottan látja ugyan azt a tényt, hogy az ingatlant a panaszló 240.000 koronáért vette és 1922 április 30-án 950.000 koronáért tovább eladta O. I.-nek és nejének, a P. J.-né — mint eladó — által aláírt szerződéssel, minthogy azonban még a továbbeladás idején is kiskoru volt, s azzal, hogy egy érvénytelen jogügyletből a vele szerződött félnek elnézése vagy jóakarata folytán vagyoni előnyt szerzett, az a jogügylet érvényessé nem vált és a kincstárnak a vagyónátruházási illetékekhez való joga az 1920:XXXIV. t.-c. 15. §-a szerint nem állott be, az illetékeket nem lehetett jogosnak elismerni.

A villamos áramot szolgáltató vállalattal szemben a községek által vállalt építési hozzájárulás áruszállítási ügyletnek nem tekinthető. (Közigazgatási Bíróság 7050/1927. szám.) A panaszos cég S. A. F. Gy. és K. községekkel villamos áramot szolgáltató berendezések létesítése és a közvilágítás ellátása tárgyában szerződést kötött. A szerződés 23. §-a értelmében a községek a transformátor állomás és a helyi vezetékek létesítésének költségeihez való egyszersmindenkori hozzájárulás címén a panaszos cégnek bizonyos összeget tartoznak megfizetni. A kir. adóhivatal a négy éves szerződés e része után azaz első évtől az 1920:XXIV. t.-c. 3. §-ának (3) bekezdése alapján III. fokozat szerinti, a többi három évtől pedig évenként 20.00 koronával, illetve az ennek megfelelő 1 aranykorona 37 fillérrel, összesen 4 aranykorona 10 fillér állandó illetéket szabott ki és ezt a pénzügyigazgatóság is fenntartotta, mert a villamos áram szolgáltatás iránt kötött szerződés, mint áruszállítási szerződés illetékezendő. A panaszos cég e határozatot azért támadja, mert a szerződésnek az illetékkiszabás alá vont része nem tartalmaz áruszállítás iránt kötött megállapodást és így a hozzájárulás összegétől csak II. fokozat szerinti illeték jár. A panasz alapos, mert a szerződésekben, és pedig a 11. és 14. §-okban létesült ugyan megegyezés az uccák, utak, közterek és a községi középületek megvilágításához szükséges áram szállítása iránt, de a szerződésnek ama része, mely után az illetéket kiszabták és amelyben a községek kötelezettséget vállalnak az építési költségekhez hozzájárulni, áruszállításnak nem minősülhet, mert a